

Mahşerde âzâlarımızın konuşması

“Mahşer günü âzâlarımızın konuşması ne demektir? Nasıl bir konuşmadır? Neden konuşacaklar?”

Konuşmak insan olmanın en seçkin vasıflarından birisidir. İnsanların konuşma vasıfları kabirde de, mahşerde de, ebedî hayatta da devam eder. İnsanlar hep konuşurlar.

Âzâlarımız şimdi nasıl fitratı yaşıyorlarsa, mahşerde de fitrî bir biçimde konuşacaklar, sahiplerinin etkisinde kalmadan, onun irâdesinden çıkarak, yaptıklarını ve yaşadıklarını doğru bir biçimde söyleyecekler. Nasıl ki burada parmak izlerimiz, vicdanımız, sîmâmımız, heyecanlarımız, asâletimiz konuşuyorsa, orada da âzâlarımızın Allah'ın izin ve takdiriyle aynı doğrulukla konuşacakları hakkında kesin haberler, âyetler ve hadisler mevcuttur.

Konuyla ilgili âyet ve hadislerden bir kaçı şöyledir:

* “O gün ağızlarını mühürleriz. Bizimle elleri konuşur ve ayakları da yaptıklarını şahitlik eder.”¹

* “Nihayet Allah'ın düşmanları oraya vardıklarında dünyada iken yapa geldiklerinden dolayı kulakları, gözleri, derileri aleyhlerinde şahitlik edeceklerdir. Derilerine: ‘Bizim aleyhimize niçin şahitlik ettiniz?’ diyecekler. Onlar da: ‘Her şeyi konuşuran Allah bizi de konuştu. Zaten sizi ilk defa O yaratmıştır. Yine ancak Ona döndürülüyorsunuz’ diyecekler. Siz, gözlerinizin, kulaklarınızın ve derilerinizin aleyhinizde şahitlik edeceğinden korkarak kötü iş işlemekten çekinmiyordunuz! Bilâkis Allah'ın, yaptıklarınızın çoğunu bilmediğini sanmıştınız! İşte Rabb'inizi böyle sanmanız sizi mahvetti! Bu yüzden hüsrâna düştünüz.”²

* “O gün onların aleyhlerine kendi dilleri, kendi elleri ve kendi ayakları yapmış olduklarına şahitlik edecekler.”³

* Ashab-ı Kiram (ra): “Yâ Resûlallah! Biz kıyamet gününde Rabb'imizi görecekmiz?” diye sordular.

Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm):

“Siz, öğle vakti, önünde hiçbir bulut yok iken, güneşi görmek hususunda itişip kakışarak birbirinize zarar ve zahmet verir misiniz?” diye sordu. Ashab (ra):

“Hayır Yâ Resûlallah!” dediler. Allah Resûlü (asm):

“Sizler, ayın on dördü gecesi, önünde hiçbir bulut yok iken ayı görmek için birbirinize zarar verir misiniz?”

Ashab (ra): “Hayır!” dediler. Bunun üzerine Resûl-i Kibriyâ Efendimiz (asm):

“Nefsim kudretinde bulunan Allah’a yemin ederim ki, sizler bu iki küreden her hangi birini görmekte birbirinize zarar vermediğiniz gibi, Rabb’inizi görmek hususunda da birbirinize asla zarar ve meşakkat vermeyeceksiniz. Yüce Allah kullarından birisini karşısına alacak. Ona:

“Ey falanca! Ben sana ikram etmedim mi? Ben seni şerefli kılmadım mı? Ben sana evlilik zevki tattırmadım mı? Ben atları ve develeri senin emrine vermedim mi? Ben seni bıraktım da sen kavmine reis oldun ve onlardan dörtte bir maaş alıyor değil mi idin?” diye soracak. Kul:

“Evet ey Rabb’im; hepsini yaptın!” diyecek. Yüce Allah:

“Bana kavuşacağını hesaba katmış mı idin?” diye soracak. Kul:

“Hayır, yâ Rab!” diyecek. Cenâb-ı Allah:

“Sen Beni unuttuğun gibi, şimdi Ben de seni unutacağım, aldırmayacağım!” diyecek.

Ondan sonra Yüce Allah bir diğer kulunu karşısına alacak, ona da aynı şeyleri soracak. Sonunda bu kimse:

“Yâ Rabbi! Ben Sana, kitabına, peygamberlerine îman etmişim, namaz kılmıştım, oruç tutmuştum, sadaka vermişim!” diyecek ve gücünün yettiği kadar Allah’ı hayırla övecek.

Yüce Allah:

“Dur öyleyse! Şimdi şahitlerimize söz verelim!” buyuracak.

O kişi kendi kendine:

“Benim aleyhime kim şahitlik yapacak ki?” diye düşünecek.

Derken o kulun ağzı mühürlenecek de, onun buduna, etine, kemiklerine hitaben:

“Konuş!” denilecek.

Bu emir üzerine onun budu, eti ve kemikleri onun gerçek amelini söyleyecekler. İşte bu, o kimsenin tutunabileceği hiçbir özür kalmayacak şekilde, nefsinden gelecek

bütün bahaneleri susturmak içindir. Bu, münâfıktır. Allah bu kimseye gazap eder.”4

Dipnotlar:

1- Yâsîn Sûresi, 36/65.

2- Fussilet Sûresi, 41/20-23.

3- Nûr Sûresi, 24/24.

4- Müslim, Zühd, 16.